

Κώδικας της ελληνικής Φαρμακευτικής Δεοντολογίας - Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμόν 340/1993 Γενικές αρχές της δεοντολογίας Άρθρο 1

Η φαρμακευτική ασκείται αποκλειστικά από τους κατόχους Πανεπιστημιακού διπλώματος φαρμακοποιού και νομίμου αδείας ασκήσεως του φαρμακευτικού επαγγέλματος.

Άρθρο 2

Το φάρμακο αποτελεί σημαντικότατο παράγοντα στην πρόληψη και θεραπεία της ασθένειας και ο φαρμακοποιός είναι ο μόνος καθ' ύλην ειδικός στον τομέα διακίνησης του φαρμάκου, λόγω της επιστημονικής του εκπαίδευσης.

Άρθρο 3

Για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας και προς το συμφέρον του καταναλωτή, η ευθύνη και η συμμετοχή του φαρμακοποιού πρέπει να εκτείνεται σε όλα τα στάδια διαδικασίας από την παραγωγή ως τη χορήγηση του φαρμάκου στο κοινό.

Άρθρο 4

Τα φαρμακεία πρέπει να ανήκουν αποκλειστικά σε φαρμακοποιούς και να αποφεύγεται η παρεμβολή ξένων συμφερόντων μη εχόντων σχέση με το φαρμακευτικό επάγγελμα - λειτούργημα κατά τη διακίνηση και λιανική εμπορία των φαρμακευτικών προϊόντων.

Άρθρο 5

Είναι αναφαίρετο δικαίωμα του ασθενούς η ελεύθερη επιλογή του φαρμακοποιού και οι φαρμακοποιοί ιδιοκτήτες φαρμακείου σε λειτουργία πρέπει να αποφεύγουν κάθε μέσο ή τρόπο ή μέθοδο που θα περιορίζει την ελευθερία του ασθενούς στην επιλογή του φαρμακείου της προτιμήσεώς του. Τούτο ισχύει απολύτως και για τους διάφορους φορείς παροχής φαρμακευτικής περίθαλψης στον ελληνικό λαό.

Άρθρο 6

Δεοντολογία είναι οι αρχές που διέπουν και καθοδηγούν τους φαρμακοποιούς με ιδιόκτητο ή υπευθύνους ιδιόκτητου φαρμακείου σε λειτουργία, στις σχέσεις τους με τους ασθενείς, τους συναδέλφους τους και τους λοιπούς υγειονομικούς επιστήμονες, τα όργανα της

πολιτείας, το συλλογικά όργανα στα οποία ανήκουν και γενικά τη στάση τους απέναντι στην κοινωνία.

Γενικά καθήκοντα του φαρμακοποιού με φαρμακείο σε λειτουργία **Άρθρο 7**

Ο φαρμακοποιός με φαρμακείο σε λειτουργία ασκεί λειτούργημα και οφείλει να το ασκεί σύμφωνα με τους ισχύοντες νόμους, τη χάρτα του ευρωπαϊκού φαρμακείου και με τον όρκο που έδωσε. Οφείλει να συμπεριφέρεται γενικώς στη ζωή του αξιοπρεπώς και σύμφωνα με τις παραδόσεις του φαρμακευτικού επαγγέλματος - λειτουργήματος, να σέβεται τις υγειονομικές αρχές, τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο και τον φαρμακευτικό σύλλογο στον οποίο ανήκει, και δικαιούται να απολαμβάνει τον ίδιο σεβασμό από τους πιο πάνω φορείς. Ακόμη, οφείλει να συμμορφώνεται με τις επιταγές του νόμου και τις νόμιμες αποφάσεις που αφορούν την άσκηση του λειτουργήματός του, ειδικότερα δε να τηρεί τις ισχύουσες λιανικές τιμές των φαρμάκων.

Άρθρο 8

Ο φαρμακοποιός οφείλει να έχει ανώτερη αντίληψη για την αποστολή και ιερότητα του φαρμακευτικού λειτουργήματος, και να απέχει από κάθε ενέργεια που δύναται να μειώσει την εκτίμηση του κοινωνικού συνόλου για το λειτούργημα του φαρμακοποιού ή αντιτίθεται στα χρηστά ήθη. Τέλος, ο φαρμακοποιός με φαρμακείο σε λειτουργία απαγορεύεται να ασκεί και άλλο επάγγελμα το οποίο θεωρείται ασυμβίβαστο με την αξιοπρέπεια του φαρμακευτικού λειτουργήματος.

Η συμβολή του φαρμακοποιού με φαρμακείο σε λειτουργία στην προστασία της δημόσιας υγείας

Άρθρο 9

Ο φαρμακοποιός οφείλει την ίδια αφοσίωση σε όλους τους ασθενείς που τον επισκέπτονται και, εντός των ορίων των γνώσεών του, να παρέχει κάθε βοήθεια σε ασθενή που βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο και εφόσον δεν δύναται εκείνη την στιγμή να υπάρξει ιατρική βοήθεια.

Άρθρο 10

Ο φαρμακοποιός που έχει φαρμακείο σε λειτουργία ή διευθύνει ως υπεύθυνος φαρμακείο δεν επιτρέπεται να το εγκαταλείψει ή να το κλείσει, παρά μόνο όταν και όπως ο νόμος ορίζει.

Άρθρο 11

Ο φαρμακοποιός είναι υποχρεωμένος να παρέχει τη συνδρομή του στο έργο της κοινωνικής υγιεινής και να συνεργάζεται με τις κρατικές αρχές για την προστασία και τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας.

Άρθρο 12

Οι σχέσεις των φαρμακοποιών με τα ασφαλιστικά ταμεία που παρέχουν φαρμακευτική περίθαλψη πρέπει να διαμορφώνονται κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία του φαρμακοποιού και η ελεύθερη επιλογή του φαρμακείου από τον ασθενή.

Άρθρο 13

Το συνταγολόγιο είναι απόρρητο. Ο φαρμακοποιός οφείλει να τηρεί το επαγγελματικό απόρρητο, εκτός των εξαιρέσεων που προβλέπει ο νόμος και σε όσες περιπτώσεις ο ασθενής, με δήλωσή του, αποδεσμεύει τον φαρμακοποιό από την τήρηση του απορρήτου. Επιπλέον απαγορεύεται κάθε δημόσια συζήτηση ή υπαινιγμοί

Ευθύνη και αξιοπρέπεια του φαρμακοποιού

Άρθρο 14

Ο φαρμακοποιός οφείλει να ασκεί προσωπικώς τη φαρμακευτική και να παρασκευάζει και να παραδίδει αυτοπροσώπως τα φάρμακα στους αρρώστους ή στους οικείους τους. Πρέπει να επιβλέπει προσωπικώς κάθε φαρμακευτική εργασία που εκτελείται από το προσωπικό του φαρμακείου.

Άρθρο 15

Κάθε φαρμακείο πρέπει να έχει σε εμφανές μέρος, στην πρόσοψή του το ονοματεπώνυμο του αδειούχου φαρμακοποιού, καθώς και τα σήματα που επιβάλλουν οι ισχύοντες νόμοι. Τα κληρονομικά φαρμακεία θα αναγράφουν κάτω από το όνομα του αποθανόντος φαρμακοποιού και το ονοματεπώνυμο του υπεύθυνου φαρμακοποιού με ίδια γράμματα.

Άρθρο 16

Σε περίπτωση δεοντολογικών παραβάσεων του αντικαταστάτου του αδειούχου φαρμακοποιού, το πειθαρχικό συμβούλιο που θα επιληφθεί των παραβάσεων αυτών θα πρέπει να εκτιμά και την πιθανή συμμετοχή του αδειούχου φαρμακοποιού σε αυτές και εν ανάγκη να καταλογίζει τις ευθύνες και σ' αυτόν.

Άρθρο 17

Ο φαρμακοποιός οφείλει να αναφέρει εγγράφως στον φαρμακευτικό σύλλογο της περιοχής του κάθε μεταβολή στη διεύθυνση του φαρμακείου του, κάθε διακοπή στην άσκηση του λειτουργήματός του ή της υπευθυνότητάς του, και κάθε πρόσληψη συνεταιίρου ή διάλυση της εταιρείας του συνεταιρισμού ή της συστεγάσεώς του.

Άρθρο 18

Απαγορεύεται στους φαρμακοποιούς κατόχους αδείας ιδρύσεως και λειτουργίας φαρμακείου ή στους υπεύθυνους φαρμακοποιούς κληρονομικών φαρμακείων, καθώς και στους δικαιούχους κληρονομικού φαρμακείου, η σύναξη ιδιαίτερης ατομικής σύμβασης με ασφαλιστικά ταμεία, εφόσον ο νόμος δεν παρέχει τοιαύτη ευχέρεια, τηρουμένων πάντοτε των διατάξεων του άρθρου 21 του Α.Ν. 1384/98, με όρους διαφορετικούς από αυτούς που έχουν αποδεχθεί ο ΠΦΣ και ο φαρμακευτικός σύλλογος του οποίου είναι μέλος ο φαρμακοποιός.

Άρθρο 19

Ο φαρμακοποιός με φαρμακείο σε λειτουργία ή ο υπεύθυνος φαρμακοποιός κληρονομικού φαρμακείου δεν πρέπει να δέχεται αμοιβή ασυμβίβαστη με την αξιοπρέπεια του λειτουργήματος του φαρμακοποιού.

Άρθρο 20

Ο φαρμακοποιός οφείλει να δίδει σαφείς οδηγίες χρήσεως των χορηγούμενων φαρμάκων στους πελάτες του φαρμακείου του και να αναγράφει επ' αυτών περιληπτικώς την οδηγία χρήσεως, καθώς και κάθε άλλη επισήμανση προς αποφυγή λαθών κατά τη λήψη ή τη χρήση των χορηγούμενων φαρμάκων.

Άρθρο 21

Ο φαρμακοποιός όταν χορηγεί τα φάρμακα που αναγράφονται σε συνταγές, καθώς και τα άλλα διακινούμενα προϊόντα, οφείλει να ελέγχει αν τα χορηγούμενα είδη πληρούν τις νόμιμες προδιαγραφές.

Αθέμιτος ανταγωνισμός

Άρθρο 22

Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να αποφεύγουν την προσέλκυση πελατείας με ενέργειες και μέσα αντίθετα στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου και του φαρμακοποιού επιστήμονος και λειτουργού της δημόσιας υγείας (χορήγηση δώρων ή άλλων ανταλλαγμάτων).

Άρθρο 23

Απαγορεύεται στον φαρμακοποιό να αντικαθιστά με άλλα φάρμακα τα αναγραφόμενα σε ιατρική συνταγή, ακόμη και αν τα χορηγούμενα σε αντικατάσταση των αναγραφομένων θεωρούνται κατά την κρίση του μεγαλύτερης και καλύτερης θεραπευτικής αξίας, χωρίς την έγκριση του ιατρού που εξέδωσε την συνταγή.

Άρθρο 24

Γενικώς, απαγορεύεται στους φαρμακοποιούς με φαρμακείο σε λειτουργία, στους δικαιούχους κληρονομικών φαρμακείων και στους υπεύθυνους φαρμακοποιούς κληρονομικών φαρμακείων τα εξής: α. Κάθε πώληση φαρμάκου σε τιμή κατώτερη από την οριζόμενη λιανική με τα δελτία τιμών του Υπουργείου Εμπορίου. β. Κάθε σύμβαση, πράξη ή συμφωνία που αποσκοπεί σε κερδοσκοπία σε βάρος της υγείας των ασθενών και παντός άλλου προσώπου. γ. Κάθε διανομή ή κατανομή με άλλους του ποσοστού κέρδους του φαρμακοποιού. δ. Κάθε χορήγηση δώρων ή άλλων ωφελημάτων σε ιατρούς, οδοντιάτρους, μαιείς, νοσοκόμους ή άλλους μεσίτες για την προσέλκυση πελατείας. ε. Κάθε παραβίαση του ωραρίου λειτουργίας του φαρμακείου. στ. Κάθε ανταλλαγή, με χρήμα ή άλλα είδη, του αναγραφόμενου φαρμάκου σε συνταγή ασφαλιστικού ταμείου. ζ. Κάθε πράξη που μπορεί να προσπορίσει στον πελάτη αθέμιτη ωφέλεια. η. Κάθε διευκόλυνση σε οποιονδήποτε που μετέρχεται παράνομα τη φαρμακευτική επιστήμη. θ. Κάθε συμφωνία με οποιονδήποτε μετερχόμενο οποιοδήποτε υγειονομικό επάγγελμα, προκειμένου να καρπωθούν ωφελήματα ο φαρμακοποιός και οι με αυτόν συμφωνούντες σε βάρος της υγείας του ασθενούς και κάθε άλλου προσώπου. ι. Κάθε χρήση τιμητικού αξιώματος που κατέχει ο φαρμακοποιός για προσέλκυση πελατείας. κ. Κάθε σύμβαση με ασφαλιστικό ταμείο ή νομικά πρόσωπα που παρέχουν φαρμακευτική περίθαλψη με όρους διαφορετικούς από αυτούς που έχουν αποδεχτεί ο ΠΦΣ και ο φαρμακευτικός σύλλογος του οποίου είναι μέλος ο φαρμακοποιός.

Άρθρο 25

A. Απαγορεύεται ρητώς η διά των μέσων μαζικής επικοινωνίας ή με άλλο μέσο διαφήμιση των φαρμάκων ή φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων, η προβολή για την προσέλκυση πελατείας διαφημιστικών μηνυμάτων που αντιτίθεται στους νόμους και στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα Φαρμακευτικής Δεοντολογίας. Β. Η προβολή και διαφήμιση δραστηριοτήτων που αναπτύσσει το φαρμακείο, με τη δημιουργία ειδικών τμημάτων και Καλλυντικών και κυρίως διαιτητικών, ορθοπαιδικών ειδών, προϊόντων υγιεινής και υγιεινής διατροφής, που χαρακτηρίζονται γενικά παραφαρμακευτικές δραστηριότητες και συνιστούν τομείς ιδιαίτερης εξειδίκευσης του φαρμακοποιού, δεν συνιστά αντιδεοντολογική συμπεριφορά εφόσον δεν αναφέρεται και στις καθαρώς φαρμακευτικές υπηρεσίες που παρέχει το φαρμακείο. Επίσης, η παροχή υγειονομικών υπηρεσιών προς το κοινό από τον ίδιο τον φαρμακοποιό, εφόσον αυτός έχει εξειδίκευση σε κάποιον τομέα της Υγείας, και η διαφήμιση της παροχής αυτών των υπηρεσιών δεν συνιστά αντιδεοντολογική συμπεριφορά.

Σχέσεις του φαρμακοποιού με το κοινό **Άρθρο 26**

Ο φαρμακοποιός απαγορεύεται να παρέχει στους πελάτες του ιατρικές συμβουλές και οφείλει να προτρέπει τους ασθενείς πελάτες να επισκεφτούν τον ιατρό για τα προβλήματα της υγείας τους.

Άρθρο 27

Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να απαντούν με περίσκεψη στις ερωτήσεις ασθενών ή των οικείων τους αναφορικά με τη φύση της νόσου του ασθενούς, την αποτελεσματικότητα των χορηγουμένων φαρμάκων από τον ιατρό και την πιθανή πορεία της νόσου.

Άρθρο 28

Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να απέχουν από κάθε διατύπωση γνώμης για τη διάγνωση του ιατρού, την πρόγνωση της πορείας και τη θεραπεία της ασθένειας. Ιδίως πρέπει να αποφεύγουν τον σχολιασμό, ενώπιον των ασθενών ή των οικείων τους, των αποτελεσμάτων παραϊατρικών εξετάσεων. Σχέσεις του φαρμακοποιού με τους λοιπούς υγειονομικούς επιστήμονες

Άρθρο 29

Οι φαρμακοποιοί πρέπει να διατηρούν καλές σχέσεις με τους άλλους υγειονομικούς επιστήμονες και πρέπει να σέβονται την ανεξαρτησία αυτών. Επίσης πρέπει να αποφεύγουν κάθε ενέργεια που τείνει να βλάψει τον ιατρό έναντι της πελατείας του.

Σχέσεις φαρμακοποιών μετά των βοηθών φαρμακείων - ασκούμενων μαθητών και βοηθών και των συναδέλφων φαρμακοποιών

Άρθρο 30

Οι φαρμακοποιοί πρέπει να επιδεικνύουν καλή συμπεριφορά και ευγενή συμπεριφορά προς τους προσλαμβανόμενους βοηθούς φαρμακείου. Την αυτή συμπεριφορά, και συμφώνως με τις διατάξεις του παρόντος κώδικα, οφείλουν και οι βοηθοί προς τους φαρμακοποιούς.

Άρθρο 31

1. Οι φαρμακοποιοί που έχουν στο φαρμακείο τους ασκούμενους μαθητές, βοηθούς φαρμακείου, φοιτητές Φαρμακευτικής και πτυχιούχους φαρμακοποιούς για την απόκτηση της αδειας ασκήσεως του φαρμακευτικού επαγγέλματος οφείλουν να συμπεριφέρονται προς αυτούς όπως ο δάσκαλος προς τους μαθητές του. 2. Ο ασκών φαρμακοποιός, συγχρόνως με τη φαρμακευτική εκπαίδευση, οφείλει να εμπνεύσει στους ασκούμενούς του την αγάπη και τον σεβασμό προς το φαρμακευτικό επάγγελμα - λειτούργημα.

Άρθρο 32

1. Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για τη δημιουργία συναδερφικού πνεύματος και αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ τους. 2. Κάθε συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ φαρμακοποιών πρέπει να είναι ειλικρινής και δίκαιη. 3. Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να συμμετέχουν στις διαδικασίες λειτουργίας και λήψης αποφάσεως στα συλλογικά όργανα που ανήκουν. 4. Η πιστή τήρηση των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων, εφόσον αυτές αφορούν αντικείμενα με τα οποία η γενική συνέλευση έχει κατά νόμον αρμοδιότητα, είναι υποχρεωτική για τους φαρμακοποιούς. 5. Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να αναφέρουν στο πειθαρχικό συμβούλιο του συλλόγου τους κάθε ενέργεια συναδέλφου που είναι αντίθετη με τους ισχύοντες νόμους και τα άρθρα του παρόντος Κώδικα Φαρμακευτικής Δεοντολογίας. 6. Συνιστά αντιδεοντολογική συμπεριφορά του φαρμακοποιού: α) κάθε αστήρικτη καταγγελία που μπορεί να βλάψει άλλον φαρμακοποιό, β) το να επιδιώκει με λόγια ή έργα, έστω και στις ιδιωτικές του συζητήσεις και συναναστροφές, να ζημιώσει συναδέλφους του. 7. Πάσα επαγγελματική διαφορά μεταξύ φαρμακοποιών, που δεν μπορεί να τακτοποιηθεί με συνεννοήσεις μεταξύ τους, ενδείκνυται να άγεται προς επίλυση στο φαρμακευτικό σύλλογο του οποίου είναι μέλη.

Άρθρο 33

1. Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να μην προτρέπουν τους βοηθούς άλλων συναδέλφων τους όπως εγκαταλείψουν αυτούς για να τους προσλάβουν οι ίδιοι. 2. Σε περίπτωση που εργαζόμενος βοηθός φαρμακείου εκφράζει την επιθυμία να συνεργασθεί με άλλο φαρμακείο, τότε ο φαρμακοποιός στον οποίο ο βοηθός επιθυμεί να εργασθεί, πρέπει να ενημερώσει τον συνάδελφό του στον οποίο υπηρετεί ο βοηθός, για την πρόθεσή του αυτή. Κάθε διαφορά που θα προκύψει ενδείκνυται να αχθεί προς επίλυση στον φαρμακευτικό σύλλογο.

Άρθρο 34

Κάθε παράβαση των κανόνων του παρόντος Κώδικα Ελληνικής Φαρμακευτικής Δεοντολογίας συνεπάγεται την πειθαρχική δίωξη του παραβάτου φαρμακοποιού και την επιβολή των νομίμων κυρώσεων από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα, ανεξαρτήτως άλλων τυχόν κυρώσεων, διοικητικών, ποινικών και αστικών, που προβλέπονται από τους κείμενους νόμους.

